

Mt kapitola 26.

[1] Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: [2] "Víte, že za dva dny jsou velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován." [3] Tehdy se sešli velekněží a starší lidí ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kaifáš, [4] a uradili se, že se Ježíš zmocní Ista a že ho zabijí. [5] Žikali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil." [6] Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného, [7] přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu. [8] Když to viděli učedníci, hněvali se: "Nač taková ztráta? [9] Mohlo se to prodat za mnoho peněz a ty dát chudým!" [10] Ježíš to zpozoroval a řekl jim: "Proč trápíte tu ženu? Vykonal dobrý skutek. [11] Vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále. [12] Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu. [13] Amen, pravím vám, všude, po celém světě, kde bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku o tom, co ona učinila." [14] Tehdy šel jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím [15] a řekl: "Co mi dáte? Já vám ho zradím." Oni mu určili třicet stříbrných. [16] Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. [17] Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: "Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?" [18] On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekl: "Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka." [19] Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. [20] Navečer usedl s Dvanácti ke stolu, [21] a když jedli, řekl jim: "Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí." [22] Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: "Snad to nejsem já, Pane?" [23] On odpověděl: "Kdo se mnou omočil ruku v mise, ten mě zradí. [24] Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil!" [25] Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: "Jsem to snad já, Mistře?" Řekl mu: "Ty sám jsi to řekl." [26] Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: "Vezměte, jezte, toto jest mé tělo." [27] Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: "Pijte z něho všichni. [28] Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. [29] Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce." [30] Potom zaspívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. [31] Tu jim Ježíš řekl: "Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: "Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda." [32] Po mém vzkříšení však vás převedu do Galileje." [33] Na to mu řekl Petr: "Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!" [34] Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." [35] Petr prohlásil: "I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě." Podobně mluvili všichni učedníci. [36] Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: "Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil." [37] Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. [38] Tehdy jim řekl: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!" [39] Poodešel od nich, padl tvář k zemi a modlil se: "Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš." [40] Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? [41] Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé." [42] Odešel podruhé a modlil se: "Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle." [43] A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. [44] Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. [45] Potom přišel k učedníkům a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. [46] Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje!" [47] Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. [48] Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: "Koho políbím, ten to je; toho zatkněte." [49] A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: "Buď zdrav, Mistře", a políbil ho. [50] Ježíš mu odpověděl: "Příteli, konej svůj úkol!" Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. [51] Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. [52] Ježíš mu řekl: "Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. [53] Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? [54] Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?" [55] V té hodině řekl Ježíš zástupům: "Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. [56] Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co psali proroci." A tu ho všichni učedníci opustili a utekli. [57] Ti, kteří Ježíše zatklí, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. [58] Petr šel za ním zpozvzdál až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. [59] Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. [60] Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva [61] a vypovídali: "On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět." [62] Tu velekněz vstal a řekl mu: "Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?" [63] Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: "Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!" [64] Ježíš odpověděl: "Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uzříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými." [65] Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání! [66] Co o tom soudíte?" Jejich výrok zněl: "Je hoden smrti." [67] Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře [68] a říkali: "Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!" [69] Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: "I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!" [70] A on přede všemi zapřel: "Nevím, co mluvíš." [71] Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: "Tehle byl s tím Nazaretským Ježíšem." [72] On znovu zapřel s přísahou: "Neznám toho člověka." [73] Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: "Jisté i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!" [74] Tu se začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka." V tom zakokrhál kohout; [75] tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dřívě než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." Vyšel ven a hořce se rozplakal.